

1906-06-03

þÿ š Å À Á ¹ ± ° ì Â | Í » ± ¾ - ± Á . 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9005>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Δι' ἐπιστολάς τῇ Διευθύνσει.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορά Κύκκου ἀριθ. 34.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως τῶν ἐναγόντων Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου καὶ λοιπῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπαρχικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς υποθέσεως τῶν Σχολειῶν Λευκωσίας δυνάμεθα καὶ εὐχολομεν νὰ ἐκθέσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν περιοριζόμενοι ἰδίᾳ εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς μέρος, ὅπερ κενήκεται τὸ μείζον διακρίνον πᾶρά τῷ Ἑλληνικῷ Ὁρθόδοξῳ Κοινῷ τῆς γῆσου.

Ἀκρως εὐλαβῇ γλάσαν μετέρχεται ὁ ἐντιμὸς βρεττανὸς Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχικοῦ Δικαστηρίου ἀναφερόμενος εἰς τὴν γεγραμμένην Ἐκκλησίαν Κύπρου, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς θρησκευτικῆς εὐαθείας τῶν Ἀγγλοσάξωνων. Παρὰ τὴν εὐλάβειαν ὅμως ταύτην ἐπηρεάζεται, ὡς εἶπε, ἡ γνώμη τοῦ περὶ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῶν Θεσμιῶν καθόλου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ὑπέμνησε τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῶν Φράγκων καὶ τῶν Ἑνέων ἐν Κύπρῳ καθ' οὓς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὑπέστη διωγμοὺς ὁμοίους πρὸς τοὺς τοῦ Νέρωνος καὶ τῶν ἄλλων χριστιανομάχων ρωμαίων αυτοκρατόρων, δὲν ἀνεπὶ λησεν ὅμως καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν γεγονός καθ' ὃ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐκνήρυσθη ὡς ἀπασχισμένη τοῦ σώματος τῆς καθόλου Ὁρθόδοξης Ἀνατολῆς, διότι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν βίαν τοῦ βραγκικῆς σιδήρου καὶ τοῦ πυρὸς ἐνέδωκεν εἰς τινὰς διοικητικὰς μᾶλλον ἢ δογματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παπικοῦ λεγάτου. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὁ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίας καὶ ἀπαρσελεύτως ἐμμένει εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ θέματα αὐτῆς, καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου «καὶ πύλαι ἁδοῦ οὐ κατισχύσουσιν» ἀπέκρουσε πάντοτε καὶ ἀπεδοκίμασε πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην παρεκβασιν ἀπὸ τῆς κεκαρπαγμένης ὁδοῦ, ἣν ἔτεμον οὐχὶ ἰδιοτροπίαι προσώπου τινὸς ἀλλ' ἡ περὶ τοῦ καὶ ἡ ἀγιότης τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συγκροτούντων τὰς οἰκουμ. Συνόδους, εἰτινες ὑπὸ τὴν ἐδῆσαν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Πνεύματος ὡκοδόμουν τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ περιεργάζοντο τὸν θεῖον νόμον αὐτοῦ ἵνα μὴ πέσῃ ἐν ἑωτᾷ, ἢ μεία περᾶται.

Ἀκμυρτος καὶ ἀτεγκτος ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς πᾶσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην δογματικὴν μεταβολὴν περὶ πλείστου ποιεῖται καὶ τὴν κανονικὴν καὶ εὐρύθμιον διοικήσιν αὐτῆς ἦν ὥρισε καὶ ἐκἀνόνισεν ἐν Οἰκουμενικαῖς καὶ ἐν Τοπικαῖς Συνόδοις, εἰ δὲ ποτε ἡ βία τῶν και-

ρῶν ὑπὲρβύσει τινος παρεκβάσεως ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τύπῳ, μόλις ἢ βίᾳ ἐκείνη ἐξέλιπεν ἐπ' ἐβλήθη ἀέσωσ καὶ τρεῖς ἢ ἑπτά-δρας εἰς τὸ ἄρχον καθεστῶς.

Τὸ κρῖν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Θεσμιῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐν τῷ δογματικῷ καὶ τῷ διοικητικῷ αὐτῶν κύλῳ τοσούτην κέντηται δυνάμιν καὶ αὐθεντίαν ὥστε ἐπεβλήθησαν οὗτοι καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὴν χριστιανικὴν καὶ ὁ πορθητὴς Μωάμεθ Β' καὶ τάντες σχεδὸν οἱ διάδοχοι αὐτοῦ δι' ἀλλεπαλλήλων ὀρμητικῶν καὶ βερκτικῶν ἀνεγνώρισαν καὶ καθιέρωσαν τὸ κρῖν αὐτῶν καίτοι δημιουργοῦντες οὕτω κράτος ἐγκράτει ἐν τῇ Τουρκ. Ἐπικρατείᾳ. Ὅτε μετὰ τῆς Κριμαϊκῆς πόλεμον ἐγεννήθη ἐν Τουρκίᾳ ὁρμὴ καὶ πόθος πρὸς φιλελευθέρους πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἡ Τουρκικὴ Ἐπικράτεια ἀνεκρηυχθῇ μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκουμένης, ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ περὶ τῆς καὶ ἐπιβλαβεῖς αἱ ἐκκλησιαστικαὶ προνομίαι ὑπὸ τὸ ἐπαγγελθόμενον κράτος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ δικαίου ἐν Τουρκίᾳ. Ἐντούτοις αἱ προνομίαι αὗται ἔτυχον εἴπερ ποτε ἐπιστάσεως καὶ ἰσχυροῦ κύρους διὰ τῆς ἐν Παρισίοις Συνθήκης καὶ μίχρον ἔπειτα διὰ τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν οὓς συνέταξε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ Θεσμιῶν, οἵτινες σήμερον ἀποτελοῦσιν οἶονε νόμον θεμελιώδη τῆς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κεκυρωμένῃ καὶ ἰσχύοντι ἀδιαφιλονίκητῳ ἐν ταῖς σχέσεσιν Ἐκκλησίας καὶ πολιτείας ἐν Τουρκίᾳ. Τοὺς Κανονισμοὺς τοῦτους καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς προνομίας ἐπεθεώρειται ἐκ νέου τὸ ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον μετὰ τὸν τελευταῖον Ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, στερεῶς καὶ ἀπαρεχάκτως ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀποστολικὰς πράξεις καὶ παραδόσεις, ἐν Συνόδοις καὶ μόνον ἐν Συνόδοις μετέχει τῶν διέποντων αὐτὴν κανόνων καὶ Θεσμιῶν. Ἀρ' ἡς ἀπέβησαν ἀδύνατοι πρὸς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, τὰ ὑπὸ τῶν ἑπὶ τῇ Ἀγ. Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ δεδομένα καὶ τελεσθέντα ἀποτελοῦσι θεμελιώδη καὶ ἀπαράβατον γὰρ τὴν δογματικὴν καὶ διοικητικὴν καὶ πᾶσα τοπικὴ Σύνοδος συγκροτεῖται καὶ ἐργάζεται καὶ ἀποκρίνεται διὰ τὴν γνώμην τοῦτοσδε πᾶσιν ἀπαρεχάκτως καὶ εὐλαβῶς.

Ἡ συγκρότησις αὐτῆς Συνόδου ἐκκλησιαστικῆς ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτην καὶ οὐσιωδέστατον κανονικὸν θέμα ὑποκείμενον τελειῶς εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ πρὸς αὐτοὺς αείποτε ρυθμιζόμενον. Ἐννοοῦμεν καὶ δικαιολογούμεν τοὺς διαταγμοὺς τοῦ εὐκαίρου βρεττανικοῦ Δικαστοῦ καὶ τοὺς ῥόλους αὐτοῦ ὅπως μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ὑψηλὰς γὰρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, διότι κρίνονται ὁρθῶς εἰς

αὐτὸν χώρῳ ξέναι καὶ ἀγνωστοί, ἢ δὲ περιπλάνησις ἐν αὐταῖς ἡδύνατο πρὸς ν' ἀποδῇ ὀχλήρᾳ.

Οἱ φόβοι ὅμως οὗτοι καὶ οἱ διαταγμοὶ δὲν ἐπετρεποῦτο εἰς Ἑλληνας Ὁρθόδοξον Δικαστὴν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἀξιότ. κ. Θεοχ. Μιτῆς δὲν ἐδίστασε προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιδίκου θέματος, τοῦ τεθέντος ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἐφεσίου, μετὰ θάρρους καὶ βήματος σεπτοῦ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ὑψηλὴν μὲν καὶ ἱερὰν ἀλλὰ γνώριμον καὶ ἐπαγωγὴν χώρῳ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἀναζητήσας ἐν αὐτῷ ῥῶς ἵνα διαλύσῃ τὸ ἐπιγυθὲν σκότος ἐν τῷ περιβάλλοντι γεγραμῶς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν συμπεριόντων καὶ παθῶν.

Ὁ κ. Θ. Μιτῆς δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεμβράνας καὶ τίτλους ἐπὶ σημειονοκίᾳ ἐν τῇ νομικῇ καὶ τῇ θεολογικῇ, οὐδ' εἶχε τούτων ἀνάγκην ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, διότι τυχὼν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱκανῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας καὶ διατελέσας πάντοτε τέλῳ εὐσεβὲς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καλῶς ἐγίνωσκεν ὅτι ταύτην διέπουν κανόνες καὶ θέματα σαφῆ καὶ ἀπαραρτίωτα ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ παντὸς καὶ ἁκρῷ δακτύλῳ γευσάμενου παιδείας τινος ἐκκλησιαστικῆς ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ πίστει.

Ἀποκλαίει καὶ ὀργνίζει ὁ Ἑλληνας μετὰ τοῦ Βρεττανικοῦ Δικαστοῦ τὴν ὁλιερὴν καὶ ὀργνωδὴ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατάστασιν, δὲν διστάζει ὅμως καὶ νὰ ἐκράτῃ σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον γνώμην, προσκείμενος ἐγγύτατα καὶ εὐλαβῶς εἰς τοὺς ἱ. Κανόνας, περὶ τοῦ κανονικοῦ ὄντως κατ' ἐξουσίαν τοῦ Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς προχειρίσεως εἰς Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα.

Ἀναγινώσκοντες τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστοῦ διὰ τὸ ἀπεριττόν καὶ σαφές, τὴν αὐστηρὴν καὶ ἀκριβοῦς τῶν συλλογισμῶν εἰρμὸν καὶ τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀναπόδραστα ἀπὸ τούτων συμπεράσματα ἀνεκαλέσμεν ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἐν τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὰς παρρησίας τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Πολλοὶ ἐθνικοὶ φιλόσοφοι εἶχον μεταβῇ τότε εἰς Νικαίαν διὰ περιεργίαν, ἐν οἷς καὶ ὁ Φαίδων, ὅστις κατὰ τὰς συζητήσεις ἐν δημοσίοις τόποις ἐσκώπετο καὶ κατεριωνέτο τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Γέροντες προήλθον εἰς μέσον τότε σεβάσιμος καὶ γενόμενος ὁμολογητῆς, οὐδὲν ὅμως κεκτημένος προτέρημᾳ διαλεκτικῶν ἢ ρητορικῶν. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ προήγαγε τῶν ἐθνικῶν μὲν τὸ μείδιμα τῶν χριστιανῶν δὲ τὸν φόβον μήπως περιπέσῃ εἰς τὸ μολοῖον. Οὐδεὶς, ὅμως, ἐτόλμησε νὰ τὸν σταματήσῃ διότι ἀπῆλθε νικητὸς σεβασμῶ. Ὁ ἱερὸς πρεσβύτερος τότε λέγει:

«Ἀκούσον, φιλόσοφε, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὑπάρχει Θεός, ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ

καὶ τῆς γῆς, ὁρατὸν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Πάντα ἐποίησε διὰ τοῦ Λόγου αὐτοῦ, καὶ πάντα ἐστερώσει διὰ τῆς ἀγιότητος τοῦ Πνεύματος Του. Τὸν Λόγον τοῦτον καλοῦμεν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐϋσπλαγχνισθεὶς τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰ παραπτώματα καὶ τὸν βίον αὐτῶν, ὅμοιον πρὸς τὸν τῶν κτηνῶν, νυδρόκτισεν ἐκ παρθένου γεννηθῆναι καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλευσεται δὲ πάλιν κριτὴς τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς. Τοῦτο καὶ μόνον πιστεύομεν. Μὴ πόνει λοιπὸν ζητῶν ἀποδείξεις περὶ ὅσων ἡ πίστις μόνον νοεῖ καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως τούτων ἢ μὴ. Ἄν πιστεύεις ἀπόκριναί μοι ἀπεριφρόντως. Ὁ φιλόσοφος ἐν ταρχῇ καὶ συγκινήσει ἀπάντησεν «Πιστεύω». Ἐθεώρεισε μετὰ τοῦτο πρὸς τοὺς τέως ὁμοεργήσκους τοῦ ὅτι ἡσθάνθη ἐνδύμνον ὡθῆσιν ἀκατανίκητον ἀναγκάζουσαν αὐτὸν νὰ ὁμολογήσῃ

πίστιν πρὸς τὸν Χριστόν.

Ἐγγράψας ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ Ἑλληνας δικαστὴς, δὲν εἶχε ἀνάγκην εἰδικῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας εἶνα ἀποφανθῇ ὡς ἀπερνήματο περὶ σπουδαίου θέματος τῆς συγκροτήσεως κανονικῆς Συνόδου, διὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἀνυπόκριτος πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν εὐλάβεια καὶ εὐσυνείδητος περὶ τούτων κρίσις.

Τὸ Ἐφεσιον δὲν ἐθεώρειται ἐκὺτὸ ἀναρμόδιον ὅπως ἐπιλάβηται τῆς ἐξετάσεως ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ἐπεδείχθη δὲ μόνον ἀξιόπαινον ἐπιφυλάξιν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀπορρήτως πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ προκειμένῃ ἐνώπιόν τοῦ ἀποφάσει. Ἐπιτίθενται ὅμως ἐπὶ ταχέως ὁ δὲ δὲ αὐτῷ τοιαύτη εὐκαίρια ὅπως τεθῇ τέμας εἰς τὴν ἀξιοβήρητον κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἣν ἀποκλαίεται καὶ αἰκίρουσιν οἱ αἰετοὶ καὶ ξένοι.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΠΑΙΣΙΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Τὰ αἴτια τῆς ἀδιαφορίας καὶ περιφρονήσεως
πρὸς τὴν Κύπρον.

IV

Οἱ ἔροι ὑπ' οὓς ἡ Κύπρος περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν καθίσταν αὐτὴν προνομιοῦχον μετὰ τῶν ὑπὸ τὸ Βρεττανικὸν σκήπτρον ξένων χωρῶν καὶ παρίχον εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ἀξιώσεων ὅπως ἐξαιρετικῶν. Ἡ Κύπρος δὲν ἐκινετο δορυαλῶτος, ἀλλὰ περιήλθεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν ὁμιλῶν μυστικῆς συμβάσεως, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς διοίκης ἡ Ἑλλάς ἐγκατελείρη παρὰ τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν ἐλπίδα περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ἐν Βερολίνῳ διεθνούς Συνθήκης, ὅτι οὐ διετυποῦτο ἡ ἐπιθυμία τῶν Δυνάμεων ὅπως ἐφεξῆς ἡ μεθίριος γράμμη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διήκῃ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου διὰ τῶν Καμβουνίων καὶ τοῦ Θουάμιδος (Καλάμα) ποταμοῦ εἰς τὸ Ἴονιον πέλαγος.

Ὁ λόρδος Βήκονσφιλδ καὶ ἅπαν τὸ Τονικὸν κόμμα μετ' αὐτοῦ ἐθεώρησαν ὡς νέον ἀδάμαντα τοῦ Βρετανικοῦ Στέμματος τὴν Κύπρον καὶ ὑπέσχετο ν' ἀναδείξῃ αὐτὴν παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς, ἥτοι δὲ αὕτη ἡ πρώτη χώρα ἣν ἀνελάμβανε νὰ κυβερνήσῃ ἡ Ἀγγλία ἐν τῇ ἐγγυτέρᾳ ταύτῃ Ἀνατολῇ ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν πρότυπον καὶ ὑπόδειγμα εὐνομίας, τάξεως, καὶ προόδου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ κατοχὴ αὐτῆς τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐσκόπει μόνον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν ἀμυναν κατὰ πάσης νέας ρωστικῆς προελάσεως ἐπὶ τὴν Ἑλλάσσαν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς κατάκτησιν τῆς εὐνοίας καὶ ἐκτίμησεως τῶν λαῶν τῆς Ἀνατο-

λῆς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ἐπέδωκεν ταύτην οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοὶ καθόσον ἐπρόβουν ὁρῶν, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ δικαίως ἢ ἀδίκως θεωρεῖται ὡς προστασία κατὰ τῆς τουρκικῆς τυραννίας τὴν Χριστιανικὴν Ὁρθόδοξον Ρωσσίαν, τὴν αἰώνιον ἀντίηχον καὶ ἐχθρὰν τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀνατολῇ.

Ἄμα τῇ κατοχῇ διεπράχθη μέγιστον κατὰ τῆς Κύπρου ἀδικημα ἢ ἐπιβολὴ τοῦ ἐπαράτου φόρου τῆς υποτελείας ὅστις κατὰ τὴν γράμμη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συμβάσεως εἶδει νὰ πληρώνηται παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἱεροσολυμολογίου, ἄλλως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γένηται ἡ Κύπρος παράδεισος ἀνατολικῆς ἐπιδαρνομένη δι' ἀφορήτου καὶ καταστροφικῆς φορολογίας.

Ἡ αἰτία μεταπολίτευστος δικαίως ἐχαιρετίσθη μετ' εὐφροσύνης παρὰ τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου ὅστις ἀπηλλάγη οὕτω βδελυκτῆς τυραννίδος καὶ μέχρι οὐ συνελθῇ ἀπὸ τῶν πρώτων ἐκείνων εὐφροσύων συγκινήσεων ἐδέχθη νὰ παρέλθῃ χρόνος ἱκανὸς καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἄλλο γεγονός ἐπιδράσαν ἐμμέσως ἀλλὰ λίαν αἰσθητῶς ἐπὶ τὰς τύχας τῆς νήσου, ἡ κατοχὴ τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἐκασφάλισις τῆς πρὸς τὴν Ἰνδικὴν θαλάσσιαν ὁδὸν διὰ τῆς Σουεζίου Διαύχους.

Ἡ Κύπρος ἀπέβαλεν ἑκτοτε πᾶσαν στρατηγικὴν σημασίαν καὶ ἐξέπεσε πολὺ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀντὶ ἀδάμαντος εὐρήθη ὅτι ἦτο Λευκὸς

Ελέφας διά την 'Αγγλίαν ἐφ' οὗ ἐπετρέπετο νὰ φορτώσῃ τὰ μέγιστα σχεδὸν καὶ ἀδικώτατα φορολογικὰ βάρη.

Τὸ φιλελεύθερον ὑπουργεῖον τοῦ Γλάδστοντος παρεγώρησεν εἰς τὴν νῆσον τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον μετὰ περιορισμένων μὲν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἀλλ' ἱκανῶν διὰ νοήμονας καὶ ρέκτας ἀνδρας νὰ καταστήσῃ τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο σῶμα σπουδαῖον πολιτικὸν παράγοντα ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἰσχυρὸν ἀμυντικὸν ὅπλον κατὰ τῶν ὑπὸ τῆς ξενοκρατίας διαπραττουμένων κατὰ τῆς χώρας ἀδικημάτων.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐκδηλοῦνται εὐδαίμωνες τινὲς ἐνέργειαι παρὰ τῶν αἰρετῶν βουλευτῶν καὶ ὁρμὴ πρὸς δράσιν ἐπωφελεῖ εἰς τὴν χώραν, ἥτις ὁμως ταχέως χαλαροῦται καὶ σχεδὸν ἐκλείπει. Ὅτε ἐξησθένθησαν αἱ πρῶται ἀγαθαὶ ἐντυπώσεις παρὰ τῷ λαῷ ἐκ τῆς παρὰχωρήσεως τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐκαταώθησαν αἱ ἐν ἀρχῇ στηριχθεῖσαι ἐλπίδες τοῦ ἐπὶ τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίου τότε προήλθεν εἰς μέσον ἡ δημαγωγία παρ' ἀνθρώπων ἀέργων καὶ τὴν δημαγωγίαν ποιοῦμένων βιοποριστικῶν ἐπιτήδευμα.

Ἐπειδὴ κετὼ ἡ ἐκπόρθησις θέσεως χάριν τοῦ μισθοῦ καὶ κατεσκευαροῦντο καὶ διεδάλλοντο παρὰ τῷ λαῷ οἱ μέχρι τότε ἐν τοῖς πραγμασιν ὡς καταχρώμενοι καὶ καταπροδιδόντες τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου εἰς τοὺς κρατούντας, καὶ διὰ τοιούτων ὅλων κατωρθώσαν νὰ κατισχύσωσι καὶ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον. Τότε ἐπηλήθευσε τὸ ἑλληνικὸν ἀπόφθεγμα «ἀρχὴ ἀνδραδείκνυσιν» διότι ἔκτοτε τὰ κυπριακά πράγματα βαίνουν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον. Ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ὑπερῆρμυνο σθεναρῶς τὸν συμφερόντων τοῦ λαοῦ δ' αἰκνιστοῦ Μητροπολίτη Κιτίου Κυπριανὸς ἐπισπώμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν κρατούντων, εἶνε δὲ ἀτύχημα διὰ τὸν τόπον ἐπὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του ἀπεβίωσε καὶ παρεσχέθη καιρὸς ὅπως φυῶσι καινὰ καὶ ὀλέθρια βότανα ἐν τῷ πολιτικῷ ἀγρῷ τῆς νήσου. Ἡ περισκεμμένη καὶ σθεναρὰ ἄμυνα ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐξετράπη μετὰ τοῦτο εἰς ἐλεεινὴν δημαγωγίαν καὶ ὁ πρὸς τὴν ξενοκρατίαν ἀνταγωνισμὸς προσέλαβε χαρακτῆρα προσωπικὸν κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἰδίου προσωπικοῦ τῆς Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν ἀνωτέρων Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων ἐθεραπεύοντο προσωπικὰ μόνον κατ' αὐτῶν ἀτιπάζειαι καὶ μίσση ὑπὸ τῶν νεοεὐκτων καὶ καινοφανῶν πολιτικῶν (sic), διότι ὡς εἶχον καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τὰ πράγματα πᾶσα μισθῶν ἐλάττωσις εἶνε ὠφέλιμα τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου καὶ οὐχὶ τῆς Κύπρου. Εἰς τὸν ἀχαρὶν καὶ ἐπιζημίον τοῦτον ἀγῶνα κατηναλώθησαν καὶ δυνάμεις καὶ χρόνος πολὺτιμοι, τὰ τῆς Κύπρου δὲ ἐτράπησαν τὴν χεῖριστὴν ὁδόν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἐπανηλειμμένος καὶ ἐπιμόνως ὑπέδειξε διὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰ αἰρετὰ μέλη ἐπὶ ἡ ζητούμενη ἐλάττωσις τῶν μισθῶν ἐνῷ οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν παρέχει εἰς τὴν νῆσον, θὰ διαχεράνη καὶ τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν διαίτησιν ταύτης.

Παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ταύτην ἀλήθειαν, ἣν ἔγνω ἡδὴ περισσῶς ὁ

τόπος, οἱ δημαγωγοὶ ἐπέμειναν καὶ κατωρθώσαν νὰ ἐξηκονομήσωσιν ἱκανὴν γρηῃ καὶ ὑπὲρ . . . τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συστηματικὴν παρὰ κινήσιν τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν προτίμησιν ξένων στοιχείων ἥτις ἀπέβη ἔκτοτε σχεδὸν ἐξίς παρὰ τῇ Κυβερνήτει, προήλθε δ' ἐκ ταύτης μίσος προσωπικὸν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ τῶς ἀδολοῦ καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀγῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου προσέλαβε χαρακτῆρα κοινῆς καὶ εὐτελοῦς δημαγωγίας.

Αἱ διαμαρτυρίαι ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἦσαν φωνὴ βοῶντων ἐν ἐρήμῳ καὶ συνετρίβοντο κατὰ τοῦ χάλυος τῆς βρετανικῆς ἀδιαφορίας ἡ καὶ τοῦ ψυχροῦ ἀλλ' ἀνευδρότου πείσματος τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἑαυτοὶ κυβερνῆται τῆς νήσου προέβλεπον ὅτι ταχέως ἡ δημαγωγία θὰ ἐκάμπετο καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐκείνοι ὑπεδύνοντο τὸ πρόσωπον τοῦ «Ραμπαῶν» προσφάτου τότε πολιτικῆς κωμῆδος τοῦ Σαρδου.

Αἱ ὀφθαλμοὶ ἰδεαὶ καὶ τὰ μεγάλα φρονήματα παραμένουσιν ὀφθαλμικές καὶ ἀκαμπτοὶ ἐπὶ αἰῶνας καταντάσαι πάντοτε εἰς τὴν νίκην, ἐνῷ ταπεινοὶ ὑστερολογισμοὶ καὶ ταπεινότεροι προσωπικοὶ ὑπολογισμοὶ ταχέως ἐνδίδουσιν καὶ ὑποδουλονται.

Πάντες ἤδη γνωρίζομεν τὸ ἀπαισιον καὶ πρόσφατον παρελθόν, οὗτος ἀκεραῖαν καὶ ἀμείριστον εὐθύνην ὑπέχει ἡ καθιερωθεῖσα πολιτικὴ τῆς κομματικῆς καὶ προσωπικῆς συναλλαγῆς ἥτις ἐματώσκει καὶ τὰς μάλλον ἐντόνους ἐνέργειάς καὶ τὰς μάλιστα ἀγαθὰς προθέσεις ἀνδρῶν τοῦ τόπου, αἵτινες προσέκρουον εἰς τὴν παρεχομένην συνδρομὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ στοιχείων ἰθαγενῶν.

Ἐκ τούτου αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπερβάσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀξιοπρεπείας τῶν φορολογουμένων, καὶ αἱ αὐθαρεσίαι τῶν εἰσπρακτῶν ὅτινες καθίσταντο μαστίγες τῶν ἀστών καὶ τῶν ἀγροτῶν, τὰ φορολογικὰ βάρη οὐδεμίαν ὀφίσταντο ἀνακούρῃσιν βαρύτερα καὶ ἐπαχέστερα καθίστάμενα διὰ τῆς αὐστηρῆς καὶ σκληρῆς εἰσπράξεως αὐτῶν.

Κατὰ τῆς ἀπορρήτου ταύτης καταστάσεως, ἣν ἐδημιούργησεν ἐν τῇ νήσῳ ἡ ἐλεεινότερα δημαγωγία καὶ ὁ ταπεινότερος προσωπικὸς ὑστερολογισμὸς ἔδει νὰ γένηται γενικὴ ἐξέγερσις καὶ πραγματικὴ ἐπανάστασις, καὶ αὕτη ἐγένετο κατὰ τὰς πρὸ μῆς πενταετίας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Τὰ δάστη ἀπέβησαν ἀρπάζη ἀρπῆτος καταπίεσεως καὶ ἀδικίας καὶ πᾶς διοικητικὸς κλάδος ἐγένετο χαλκίον διωγμοῦ καὶ ἀδικίας κατὰ τῶν κατοίκων. Ἡ Παιδεία παρήκωνίσθη εἰς χάθην ἐλθῆσιν καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐγένετο αὕτη ἀντικείμενον διωγμοῦ ἡ σκευωρία καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ προνήματος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ.

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι τοῦ ἰδίου χείρας φύλλον δημοσιεύσαν τὸν ἰσολογισμόν τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου τεσσάρων ὁλίων ἐτῶν πρὸς γνῶσιν τῶν τε ἐνοριτῶν καὶ τοῦ λοιποῦ ὀρθοδόξου κοινοῦ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Μετὰ μερί-

μης εὐσεβοῦς καὶ μετὰ πολλῆς δεξιότητος διαχειριζομένη τὰ τοῦ εὐαγίου τούτου καθιδρυμένου ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐπιτροπείας τοῦ μὲν προσωπικοῦ αὐτοῦ ἔχει κατηρτισμένον ἐξ ἐγγράμων καὶ ἐγγράμων ἐφημερίαν ἀξίαν πάντος σεβασμοῦ καὶ ἐξ ἐροφαιῶν καλλιφώνων καὶ μουσικῶς μεμορφωμένων τὰ δὲ οἰκονομικὰ τοῦ ναοῦ προάγει σταθερῶς εἰς ἀκμὴν προβαίνουσα εἰς πράξεις ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ὑπὸ ἰδίαν προσωπικὴν εὐθύνην. Οὕτως ἐξεποίησε κτήμα τι ἐν Κυθρίᾳ ἀντὶ 250 λίρῶν ἐξ οὗ ἀπελάμβανεν 8 λίρας ἐτησίως καὶ τὸ ἀντίτιμον ἐκτοκίζουσα ἀπολαμβάνει ἥδη περὶ τὰς 20 λίρας ἐτησίως. Προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν κτήματος ἐν Λευκωσίᾳ τοῦ Γεωρ. Παζαζηνου, ἀντὶ 630 λίρῶν συμπληρώσασα τὸ ἐλλείπον πρὸς διὰ προσωπικῆς ἐγγυήσεως ἐξεμίσησε δὲ τοῦτο ἀντὶ τεσσαράκοντα λίρῶν ἐτησίως. Ἀπὸ τοῦ ἀπαισίου ἐτους 1897, καθαρῶς ἐν τῷ ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου ἡ περιφορὰ ἐθνικοῦ δίσκου καθ' ἐκάστην Κυριακὴν, σύστημα ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ναοὺς μετὰ τὴν σύστασιν τῶν Ταμείων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἐθν. Στόλου τῷ 1904, καὶ δι' αὐτοῦ ἡδυνήθη ὁ μικρὸς οὗτος ναὸς νὰ δώτῃ 20 λίρας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Στόλου καὶ σηματοδοτῶν ἡδὴ ποσὸν ἔχει ἔτοιμον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Σημειώτεον ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἔχει διακεκομμένην πᾶσαι σχεῖσιν πρὸς τὴν χεῖρευσαν Ἀρχιεπισκοπὴν, μὴ ἀναγνωρίζουσα τῆς ὁμονύμου ἐνορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπείας αὐτοῦ ὡς νόμιμον καὶ κανονικὴν τὴν ὁμάδα τῶν κληρῶν, τὸν ἀντιποινόμενον δικασματὰ διοικούσης ἱ. Συνόδου. Ἐν στορεῖ προῶν καὶ βελτιώσει βαίνει ὡς οὐκ ἔστιν ἀποστόλου Λουκᾶ, ἡπρόκειν καὶ οὗτος μετὰ πάσης τῆς ὁμονύμου ἐνορίας τὴν καλογηρικὴν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ὁμάδα. Ἡ ἐρὰ κτημασύνη τῶν ναῶν τούτων ἀνεξάρτητος καὶ ἀσχετὰ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρ. ὁμάδα καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προάγει καὶ βελτιοῦται σταθερῶς.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις αὕτης ταύτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε οἰκτρά καὶ ἐμτρεῖς ἀνησυχίας εἰς τὸ φιλόπολι καὶ εὐσεβὲς κοινόν, διότι ἐνῷ αἱ ἀναγκαῖαι δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον αἱ δὲ φιλανθρωπικαὶ χορηγίαι τῆς σχεδὸν κατηγόρησαν καὶ οὐδεμίαν παρέχεται ξενία εἰς οὐδένα, ἀπὸ τῶν κτημάτων μόνον αὐτῆς πρόσδοσι, ἀνερχόμενα εἰς 2.500 περίπου λίρας, δὲν φαίνονται οὐδαμῶς. Τὴν αὐτὴν ἀνησυχίαν προσεῖκε ἡ διαχείρισις τοῦ εἰσποροῦ ἱ. ναοῦ τῆς Φανερωμένης, οὗτος τὴν νόμιμον Ἐπιτροπείαν διέλυσε ὁ θάνατος τῶν πλείστων μελῶν αὐτῆς, διαχειρίζονται δὲ αὐτὴν ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διοριζόμενοι ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν κοινοτικῶν κινήσεων. Αἱ πρόσδοσι τοῦ ναοῦ τούτου ἀνέρχονται εἰς 1500 περίπου λίρας ἐτησίως. Οἱ ἐνορίται καὶ τὸ ἄλλο ὀρθόδοξον κοινόν οὐδὲν γινώσκει πού καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλαι αὗται πρόσδοσι παρὰ τοῦτοι, διότι ἡ τε Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ ὁ ἱ. Ναὸς Φανερωμένης παρέλκουν ἀπὸ τοῦ λαοῦ νὰ παρίσχωσιν εὐθύνας πρὸς τὸ κοινόν εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ δημοσιεύσεως τῶν ἱεραίων ἰσολογισμῶν αὐτῶν.

Τὸ τοῦ ἱ. Ναοῦ Χρυσολιωνίσσης διαχειρίζεται ἐπὶ ἐκάστῃ ἐπιτροπείᾳ ἐκ πολιτῶν ἀνηκούντων εἰς τὴν ἐθνικὴν μαριτίαν, ὅστινες ἠρώθουσιν τὰ σχεδὸν κατεστραμμένα οἰκισμὰ καὶ τοῦ ναοῦ τούτου ἐξοφλήσονται πολλὰ χρήματα καὶ διὰ συνετῆς διαχειρίσεως ἀνέχοντες τὰς προσόδους τοῦ ὅτιτε μνημειοποιήσας καὶ περισσεύμα 300 λίρῶν ὑπὲρ καὶ ἐξεκοίσα. Πρὸ οὗτω περίπου μὲν ἀνέχοντες οἱ χορηγοὶ οὗτοι πολῖται μὴ ὑπομνοῦντες περὶ-

τέρω τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰ σκαδίσματα προδικίου γαράζαι τινὲς τῆς ἐνορίας ἐπιδιώκοντες τὴν παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ναοῦ τούτου εἰς ἄλλας χεῖρας.

Ἐκτοτε ἡ διαχείρισις ἀνετίθη εἰς πρόσωπα φίλους διανεύμενα πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ καλογηρικὴν ὁμάδα. Ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης προσελήβη δευτέρως ἐφημερίαν, ἐπαλήθη εἰς ἀρχαιοκαπηλούς ἐν ἀρχαῖον χρυσοποιεῖν ἐπιγονάτιον, ὅπερ ἡ προκίτοχος Ἐπιτροπεία εἶχεν ἀναρτῆται ὡς κειμήλιον ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου θέσασα τοῦτο ἐν πλαισίῳ, καὶ 3—4 ἀρχαῖον βυζαντινὰ πιθαῶς εἰκόνας. Εὐτυχῶς, δυνάμει τοῦ νέου Νόμου περὶ προστασίας τῶν ἀρχαιοτήτων αἱ εἰκόνας ἐκρατήθησαν ἐν τῷ τελωνεῖο Λάρνακος ὡς ἀρχαῖοι ἡτες καὶ οἱ ἀγοραστῆται τούτων ἀπέδωκαν αὐτὰς εἰς τὸν ναὸν τούτου ἀναλαβόντες τὸ εὐτελὲς ἀντίτιμον ὅπερ εἶχον δώσει.

Ὁ ναὸς τῆς Χρυσολιωνίσσης εἶνε ὁ ἀρχαιότατος τῶν ἐν Λευκωσίᾳ, βυζαντινῶν ρυθμῶν, καὶ ἐπικρατεῖ παρὰ δόξαι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὅτι ἱερὴ σκευὴ καὶ εἰκόνας τῆς Ἀγ. Σοφίας μικρὸν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Λευκωσίας καὶ κατ' αὐτὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων μετεκομίσθησαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφυλάχθησαν, πολλὰ δὲ κανδήλαι καὶ κροσάται ἀργυροὶ ἐχονεύθησαν εἰς ἀργυροὺς καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐξέλεωσιν τῶν τυραννῶν ἐν καιρῷ διωγμῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς. Ἡδὴ δὲ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνάγκης ἐκποιοῦνται εἰς ἀρχαιοκαπηλούς τὰ πεινχρὰ λείψανα, αἷνα διὰ τοσούτων πλῶνων διεφύλαξεν ἡ εὐσέβεια τῶν χριστιανῶν. Πληροφόρουμεθα πρὸς τοῦτους ὅτι ἡ βεῖα αὐτῆς Ἐπιτροπεία μετὰ τὴν ἐκ θεμελίων ἀνικοδιμυστὴν τοῦ ἀρχαίου τούτου βυζαντινοῦ μνημείου ἐπὶ τῇ προφάσει ἐπεκτάσεως αὐτοῦ καὶ ἐξ ἑσῶν ἔπραξε κατὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ πρᾶξῃ καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν ἱεροῦ καὶ ἀρχαίου βυζαντινοῦ μνημείου ἀν μὴ κωλυθῇ ἄλλοθεν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα καταδεικνύουσιν ὅτι εἶνε ὑπερτάτη ἀνάγκη ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς διαχείρισιν ἱερῶν ἱδρυμάτων καὶ κτημάτων, ἥτις καὶ οἰκονομικῶς ζημιῶν μεγάλως τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ τὴν ἄλλην κοινοτικὴν κτημοσύνην καὶ θέτει ἐν κινδύνῳ αὐτὰ τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ τὰ ἀρχαῖα βυζαντινὰ μνημεῖα.

Πρὸς καθυσχύσιν τοῦ κοινοῦ ἀς μιηθῶσι τοῦλάχιστον τὸ ἀξιομίμητον παράδειγμα τῆς ἐπιτροπείας Ἀγ. Ἀντωνίου ἵνα μάθῃ πῶς ἔχει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις μεγάλης κοινοτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ πῶς διατίθενται αἱ μεγάλαι πρόσδοσι.

Ἡ δικαστικὴ ὁδὸς ἐνδεικνύεται ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ταύτης, καὶ πρὸς ταῦτα προσηγήθη ὁ παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλόθεος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν τῇ ὑποθέσει τῶν Σχολείων. Ἡ ἐθνικὴ μερίς ἐν τῇ μερίπῃ τῆς ὅπως προστατεύσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοτικὴν περιουσίαν καθήκον ἔχει νὰ μὴ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν λαμβάνουσα τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα δικαστικὰ καὶ ἐξωδίκια μέτρα.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ

Τῇ προπροχθούσῃ Τετάρτῃ ἐν τῷ χωρίῳ Βαχτινιῇ κατετίθη παρὰ τοῦ πρωθυερέως, παρισταμένης ἀπάτης τῆς κοινότητος ἐθεμελίωσεν λίθος τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἀνεγειρομένου δαπάναις τοῦ εἰσεβάς καὶ φιλοπάτριδος ἐν Ἀρκαλίᾳ ἐμποροῦ κ. Μ. Τζοζολακίδου. Ὁ κἀλίστος παρὰ τῇ κοινότητι διδάκτολος κ. Γ. Χριστόδ. μετὰ τὸν ἀνισμὸν εἶπε κατὰ λήξιν λόγων θέμα

λαβὼν τὸ εὐαγγελικὸν ῥῆμα «Καὶ σὺ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησίαν μου καὶ πάντα τὰ ἔθνη οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Ὁ κ. Μ. Τζοζολακίδης καὶ ὁ πρὸς τῆς μαρτυρίας τῶν τέκνων τῆς γενεᾶς κώτης τοῦ ἐκείνου πρὸς λαχρῶς βελτιώσας τὰ τοῦ Σχολείου ἐν αὐτῇ, ἐπ' ᾧ ἡ κοινότης περιβάλλει τοῦτον δι' ἀκρας ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ μίγαν εὐεργέτην ἀντιστολοῦσιν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΚΟΤΡΕΠΟΔΙΚΕΙΟΝ συνέδριον τὴν π. Τρίτην καὶ Τετάρτην ἐξεδίκασε τὰς ἐπομένους ὑποθέσεις:

Τὸν Μουσταφὰ Τσαοῦ, Ἀλλῆε Παλαικίου κατηγορούμενον ἐπὶ ἀσέμνῳ ἐπιθέσει καὶ ἐπὶ ἐκφοβισμῷ διὰ μαχαίρας κατεδίκασε διὰ μὲν τὴν πρῶτην κατηγορίαν εἰς ἐνός ἐτους φυλάκισιν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν εἰς ἐξάμηρον φυλάκισιν συγχωνευομένην εἰς τὴν πρώτην.

Τὸν Κωνσταντῖνον Χ. Τσοῦλη ἐξ Ἀγ. Μαρίνης Ἑλλητικῶν κατηγορούμενον ἐπὶ φόβῳ ἠθώσε.

Τὸν Μουσταφὰ Γεωργίᾳ ἐκ Καπὸντι κατηγορούμενον ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ κατεδίκασε εἰς δεκαπενταετὴ ἐλατῆν.

ΑΓΩΓΑΙ. Μεταύριον Δευτέρου γεννήσεται ἡ εἰσήγησις (issue) τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Αχ. Κυριακίδου, Αρ. Φοινιώως καὶ Χ. Μαραβέτου κατὰ τῶν κ. κ. Πασχ. Κωνσταντινίδου, Ἀγ. Ἀριέμη, Ἀχ. Διασίδου καὶ Χριστοδ. Μιχαηλίδου ὅπως μὴ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ καθήκοντα Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μὴ ταχύντες τῆς ἱορίμου πλειονοψηφίας.

Ἡ 9 καὶ ἡ 10 Ἰουλίου (ν. ἡ.) ὠρίσθησαν πρὸς ἀκρίασιν τῆς ἀγωγῆς τῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, Α. Φοινιώως, Ν. Δερόβη, Ε. Γλυκὺ καὶ Κ. Σ. Δοξιδίου κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλόθεος ὅπως διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κληροῦ ἄνευ ἡ ἐκθεσίς του διότι αὐτὴ ἀναφέρει κεγνέτα ἀνάλγη, καὶ διότι ὁ ἐναγόμενος ἀνικαιοῖται δικαίωμα ἀντιπροσώπου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, αἷνα δὲν ἀνήκει πρὸς αὐτόν.

ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΑΓΩΓΗ. Σκέψις γίνεται ὅπως κινήθῃ ἀρμοδίως ἀγωγὴ κατὰ ὁμάδας κληρικῶν ἀντιποινιμῆς ἔργα διοικούσης ἱ. Συνόδου ὅπως μὴ ἐπεμβαίνῃ αὐτὴ εἰς ταῦτα, νὰ ζητηθῶσι δὲ δώθωσι τῆς διαχειρίσεως τῶν προσόδων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ἡ ἐξασφάλισις αὐτῶν.

ΑΔΕΙΑ ἐπὶ ἐγγυήσει 300 λίρῶν ἐδόθη παρὰ τοῦ Ἐφετερίου πρὸς τὸν Ἀρχιμανδρίτην κ. Φιλόθεον καὶ λοιποῖς ὅπως ἐκτελέσωσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετερίου ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τῶν Σχολείων Λευκωσίας εἰς τὸ Ἰδιαιτέρων Συμβούλιον ἐν Λονδίῳ.

Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ταύτης διαρκεῖ ἐξ ἡμέρας καθ' ὅτι δύνανται οἱ ἐφεσίοντες νὰ πείθωσι τοὺς φίλους αὐτοῦ ὅτι ἐγένετο, γίνεται ἡ θὰ γένηται αὕτη πρὸς ἡσυχίαν των.

ΑΦΙΞΕΙΣ. Διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Εἰρήνη» ἀφίκοντο ὁ κ. Χρυσάνθος ἱ. Ἐξοχγγελίδης ἐξ Ἑλλάδος, ὁ διευγόρος κ. Ζήνων ἱ. Ζηζιριδῆς ἐξ Ἀγγλίας καὶ ὁ ὁδοῦς κ. Ν. Τρομπέττας ἐκ Γερμανίας.

ΘΕΡΕΤΡΟΝ Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀοιστῆς καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῆς Κυβερνήσεως θι μετὰβῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου θέρετρον τῇ 6ῃ Ἰουλίου (ν. ἡ.)

Ο.Τ.Π. πρωτόκλητὸ τοῦ Κοινῶν ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ δύναται νὰ ἐκφρασθῇ μόνον δι' εὐρυτάτης κηλίδος

Τῇ 26 Μαΐου ἀπεχώρησεν εἰς Κρή-
την ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος
μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ αὐτοῦ κ. Λεμ-
πέση.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Οροι συνδρομής.

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική.

Ετησίαν εν Κύπρω Σελ. 10

Εξάμηνος " " 5

Ετησίαν εν τῷ ἑξωτερικῷ " 12

Εξάμηνος " " 7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα», μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν υποχρεωτικὴν.

Ετησίαν εν Κύπρω Σελ. 14

Εξάμηνος " " 8

Ετησίαν εν τῷ ἑξωτερικῷ " 16

Εξάμηνος " " 9

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὀρίζονται δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὰ οικονομικά.

Οἱ πρόβειαι τῶν δυνάμεων ἐπέδωκαν ταῦτόσημον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πύλιν παραδεχόμενοι κατ' ἀρχὴν τὴν κατὰ 3% αὐξήσιν τῶν εισαγωγικῶν τελῶν, ἀλλ' ἀξιοῦντες τὴν ἐκπλήρωσιν προταθέντων πρότερον παρὰ τῶν δυνάμεων ὁρων—ἰδίᾳ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, τὴν μεταρρύθμισιν τῶν τελωνειακῶν κανονισμῶν καὶ τῆς μεθόδου τῶν χημικῶν ἀναλύσεων, τὴν ἀναστολὴν τῶν κανονισμῶν περὶ ἀποθηκεύσεως πετρελαίου, τὴν παροχὴν ἐγγυήσεων διὰ τὴν δικαίαν συλλογὴν τῶν δασμῶν καὶ τὴν παρχώρησιν τοῦ περισεύματος ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας εἰς τὴν Μακεδονίαν πρὸς πληρωσὴν τοῦ ἐλλείμματος ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἐν τέλει αἱ Δυνάμεις ὁρίσαν ἐπταετὴ τὴν διάρκειαν τῆς φορολογικῆς αὐξήσεως.

ΣΕΡΒΙΑ

Οἱ βασιλοκτόνοι.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἐξέδωκεν Οὐκάζιον θέτον εἰς ἀποστρατεῖαν τοὺς παρίους ἐνόχους ἐν τῇ δολοφονίᾳ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιτρέψῃ διὰ τοὺς συνωμώτας ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς τὴ συντάξει αὐτῶν τὴν εἰς ἀέρασιν πληρωμὴν τοῦ δαθμοῦ τῶν ὡς ἀναγνώσιν τῆς ἱκονσίας ἀποστρατείας τῶν. Ἐλπίζεται οὖν μετὰ τὴν εὐπρόσδεκτον ταύτην λῆσιν τοῦ ζητήματος τῶν συνωμωτῶν, οὐδὲν πλέον κολύει τὴν Μ. Βρετανίαν, ὡς ἀνανέωση τὰς προτέρας ἀγαθὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Σερβίαν.

ΙΤΑΛΙΑ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐν Ἰταλίᾳ ἀπετελέσθη ὡς ἑξῆς:

Γιοτίττι, Πρωτοπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.

Τιττόνι, τῶν Ἐξωτερικῶν.

Γκάλλο, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Δημ. Ἔργων.

Ματζοράνα, τοῦ Ὁπασαυροφυλακίου.

Μασιμίνι, τῶν Οἰκονομικῶν.

Στρατηγὸς Βιγκάνο, τῶν Στρατιωτικῶν.

Ναύαρχος Μιραπέλλο, τῶν Ναυτικῶν.

Φουσινάτο, τῆς Παιδείας.

Κόκκο Ὀρτου, τῆς Γεωργίας.

Στάνζερ, τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγραφείων.

Αἱ ἑορταὶ τῶν ἐγκαινίων τῆς Σάραγγος τοῦ Συμπλῶν ἐπανηγυρίσθησαν ἐν Μεδιολάνῳ διὰ τῆς ἀφίξεως τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας ἐκ Brigue, ἧς ἐπέδαινε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Συμπολιτείας καὶ τὰ ἑπίσημα πρόσωπα καὶ οἱ δημοσιογράφοι πάντων τῶν προσκεκλημένων ἐθνῶν.

Ὁ Πάπας ἐραύρησεν ἐν τελευτῇ καθ' ἣν ἐκπύρηνθησαν ἅγιοι δεκαεὶς Κορμυλίδες μοναχοὶ αἵτινες εὗρον τὸν θάνατον ἐν Κορμυλίνῃ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1791 ἐπὶ τῆς Τρομονατίας.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Οἱ γάμοι τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου μετὰ τῆς Πριγκίπισσας Ἰνα.

Τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῶν γάμων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πέμπτη 18)31. Ἡ Πριγκίπισσα Βικτώρια (ἄλλως Ἰνα) ἐλαύνει ἐκ τοῦ ἀνακτόρου Ἐλ—Πάρδο, ἀλλασσεὶ περιβολὴν αὐτὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς, εἰς δύο διακεκριμένας πομπὰς ἐλαύνουσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Ἰερωνύμου. Τῇ 11 30 π. μ. οἱ γάμοι.

Τῇ 11 30 μ. μ. ἐπάνοδος εἰς τὸ Ἀνάκτορον. Τὴν ἐσπέραν γενικὴ φωταγώγησις καὶ πυροτεχνήματα. Παρασκευὴ 19)1 Ἰουνίου.—Συμπόσιον πρὸς τοὺς Πρίγκιπας, Πρέσβεις καὶ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους, συνοδευόμενον μετὰ διπλωματικῆς δεξιώσεως.

Σάββατον 20)2 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, ἐπίσημοι Ταυρομαχίαι. Ἐσπέρα χορὸς ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ.

Κυριακὴ 21)3 Ἰουνίου.—Ἐπίσημος λειτουργία ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν Ἀνακτόρων. Ἐσπέρα πανηγυρικὴ παραστάσις ἐν τῷ Βασιλικῷ Θεάτρῳ.

Δευτέρα 22)4 Ἰουνίου.—Μεγάλῃ στρατιωτικῇ ἐπιθεώρησις. Ὁρχηστρικὴ συναυλία ἐν τῇ Πλατείᾳ Τόρος. Χορεσπερίς τελομένη ὑπὸ τῆς Δουκίσσης Ἀθηνᾶν—Νοῦνεζ.

Τρίτη 23)5 Ἰουνίου.—Ἐσπέρα Νυκτερινὴ μεγάλη στρατιωτικὴ ἀποχώρησις πρὸ τῶν Ἀνακτόρων.

Τετάρτη 24)6 Ἰουνίου.—Ἀνθοβολία. Συμπόσιον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις πρὸς τὰς Ἰσπανικὰς ἀρχάς.

Πέμπτη 25)7 Ἰουνίου.—Συμπόσιον εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Παρασκευὴ 26)8 Ἰουνίου.—Μετὰ μεσημβρίαν, Ὑποδοχὴ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις. Ἐσπέρα, χορὸς ἐν τῷ Δημ. Θεάτρῳ.

Εἰς τὸ ἀνωτὸν πρόγραμμα οἱ ἀναρχικοὶ προσέθηκαν τὴν ἐκρηξίν μιᾶς βομβας, ἥτις ἐκρήθη ἀπὸ τοῦ τρίτου ὀρόφου οἰκίας τινὸς περιετλιγμένη ἐν ἀνθοδόσμῳ. Ἡ βομβὰ ἐξεργάσθη μεταξὺ τοῦ πρώτου ζεύγους τῶν ἱππῶν καὶ τῆς ἀμέσης φονεύσα τοὺς τοὺς, εὐγενεῖς τινὸς καὶ τινὸς στρατιώτου οὐδαμῶς δὲ βλάβασα τοὺς νεονύμφους βασιλεῖς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἡ ΔΕΥΚΩΣΙΑ,

34 ΑΓΟΡΑ ΚΥΚΚΟΥ 34

Ἐν Λευκωσίᾳ

Ἐρωδιασμένον διὰ καινουργῶν καὶ κομψῶν τυπογραφ. χαρακτήρων ἐκτελεῖ πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν μετὰ φιλοκαλίας, εὐθηνίας, ταχύτητος, ἀκριβείας, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, Ἀγγλικῇ, Γαλλικῇ καὶ Ἰταλικῇ γλώσσῃ.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Εἰσπράξεις

Ἀπὸ προηγ. ἰσολογισμ. τῆς 30 Ἀπρ. 1900	
μετρητὰ	Γρ. 381 1/2
τὴν πώλησιν κηροῦ	22954 1/2
περιθωρᾶν δύο δίσκων	16142 1/2
τοῦ βου τοῦ καὶ ἔθνικοῦ	4776 1/2
20949	
διαφόρους συνδρ. δικαιωμ. πολυελαίων, ἑορτῶν, μνημοσύνων κ. ἄ. ἐκτάκτων	47005 1/2
χρεώστας ἐναντι τῶν ἐξ ἐνοικίου λησίων τῶν	44449
κληροδοτήμ. καὶ δωρεῶν	4195
108307 1/2	
διαφοράς νομισμάτων κλπ.	850 1/2

Ὀλικόν

Γρ. 110158

Πληρωμαί

Εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας διὰ μισθοῦς τῶν	Γρ. 29004
τοὺς ἱεροδιακόνους ὁμ.	14469
ἱεροψάλτας	14457 1/2
κανδιδανόστην καὶ Καλογραῖον	7767 1/2
συνδρομὴν Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Π. Γυμνάσιον	1304
Ἀρχιεπισκοπὴν ὁμ. διὰ τὰ ἑκδοτὰ	320
ἀγορᾶν κηροῦ, φάρους, ἐλαίου, εἰδὸς δίσκων, ἐλενημοσ. συνδρομὰς εἰς Μουσεῖα κ. ἄ. φιλανθρωπ. καταστάμ. καὶ διάφορα ἄλλα ἐξόδα Ἐκκλησίας	27908
μερίδα γρηθίων συνακτέων	14608
ταμείον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ μετρ.	320
14928	

Ὀλικόν

Γρ. 110158

Ε. Π. Α.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΤΝΑΚΤΕΑ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Δοῦναι

Εἰς τὸν προηγούμεν ἰσολογ. τῆς 30 Ἀπρ. 1900 διὰ τὰ τότε ὑπάρχοντα γραμμάτια καὶ μετρητὰ	£ 266.18.7 1/2
Ταμείον Μπαγκαρίου κατὰ διαφόρους ἐποχὰς	808 5.2 1/2
τόκους διὰ τὸ ἀπὸ τόκους εἰσόδημα τοῦ πρὸς τοκισμὸν ποσοῦ	117.12.0 1/2

Ὀλικόν

£ 464.16.1 1/2

Λαβεῖν

Ἀπὸ ἰδιοκτησί. διὰ τὴν αἰξ. καὶ ἐξόδα νομισμ. 1 μαγαζίου	£ 56.16.0
Π. Γυμνάσιον δι' ἐτέρην συνδρομὴν Ἐκκλησίας	7.10 0
Σχολεῖα δι' ὅσα ἐπλήρωσαν εἰς εἰσιτήρια καὶ βιβλία δι' ἐνοριάδας	62.12.7
διάφορα ἐξόδα τῆς Ἐκκλησίας	20.1.5 1/2
£ 147.0.3 1/2	

Τὰ ὑπάρχοντα γρηθία συνακτέα λογισθείσης τῆς ἀξίας τῶν διὰ τὴν 31—12—04 285 17.5

Τὰ ἐν τῷ ταμείῳ τῶν γρηθίων μετρ. 31 18 2 317.15.7

Ὀλικόν

£ 464.16.1 1/2

Ε. Π. Α.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1900 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1904.

Ἑνεργητικόν

Μισθοὶ ἱερ. κ. ἄ.	Γρ. 65698
Συνδρ. Γυμν. Σχολ. καὶ ἐκθ. 14389	
Διάφορα ἐξοδ. φάρους κ. ἄ.	31562 1/2
1 μαγαζεῖον εἰς γεμεντιζήδες	111619 1/2
Χρεώσται αἱ διὰ τρεχομένων λησίων ὀφειλά τῶν	10337 1/2
18046	
Γρηθία συνακτέα ἀξίας διὰ τὴν 31-12-04	52030
Ταμείον Γρ. ὡν	5808 57838
Μπαγκαρίου	320
76204	

Ὀλικόν

Γρ. 198191

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1904.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκκλησίας
Γ. Ἐλευθεριδῆς χρηματάρχης
Γ. Γεωργιάδης ἐμπορορρατῆς

Ὁ ἑκαθαρίσας
Γ. Χ. Κοντός.

ΠΡΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἀρμείνουσιν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν ὑποφαινόμεναι ἐπιθεώρησιν τῆς ἑλεποφυρῆς καὶ ἑυλογητικῆς ἐν Ἀθήναις· παρὰ τῇ Βιομηχανικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθνικοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἐργασθεὶς εὐδοκίμως εἰς τὰ ἀριστα ἐπιτελεστέα καὶ ἑυλογητικὰ ἐργαστάτια Ἀθηνῶν, ἀναλαμβάνουσιν τὴν κατασκευὴν τέμπλων, ἐπιπέπων πάντοτε εἰδους καὶ ρυθμοῦ.

Μικρὸν δῶγμα τῆς ἐργασίας ἡμῶν παρέρχεται ἐν Λευκωσίᾳ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἱ. Νασ τοῦ Ἀγ. Σάββα καὶ ὑποσχεθὲς εὐνοεῖσθαι καὶ εὐνοῖαν, στερεῶν καὶ κομψῇ κατασκευὴν πάσης τοῦ εἶδους ἡμῶν παραγγέλους.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29 Ἀπριλίῳ 1906.

Ἀγαθοκλῆς Χ' Σάββα
Γεωργίος Κυριακοῦ
Ταλληγεώργι

ΘΕΡΙΝΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἡ ΔΑΔΗΘΟΣ

ΕΝ ΛΑΠΗΘΩ.

Ἀπὸ τῆς 1ης προτεχέως Μαΐου ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν τοῦ νεοσύστατον ἐν Λαπθῳ Ξενοδοχείον ὑπὸ τὴν ἐπιμελίαν

Ἡ ΔΑΔΗΘΟΣ

εἰς τὴν εὐκτατον καὶ εὐρύχωρον καὶ εὐθερίαν οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Ν. Χ' Παναγιώτου, καίμην παρὰ τὴν ἀγορὰν

Κυρηναίος—Μορφου εἰς γραμματοστῆν καὶ πάντοτε χροσίζουσαν τοποθεσίαν.

Ἡ ἐπιμελίαν ἀπασα καὶ αἱ κλῖναι καὶ κλινωστρωμαὶ εἰς καινουργεῖς, ἡ δὲ διευθυνσις ὑπὸ τὴν γνωστὴν ρεκτὴν ξενεδοχὴν ἐν Κυρηναίᾳ κ. Θεοδ. Παναγιώτου ἐγγυηται ὁμοσταίαν καὶ καθαριότητα ἀνεμπίστον, μαγευτικὴν δὲ καὶ πλὴν τῆς ἀλλῇ θρησκείᾳ ὅπως εἰσέλθῃ.

Οἱ βεβλημένοι νὰ διαθερίσων εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἐξέχον παρκαλοῦνται νὰ γνωστοποιήσωσι τούτο ἐγκρίτως πρὸς τὴν διευθυνσιν πρὸς παρακαλὴν αὐτοῦ καὶ εὐχαρίστησιν διαμονῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	30—36
Κριθὴ " " "	16—17
Βρόμη " " "	12—12 1/2
Ὄροβος " " "	25
Ἀνίσον ἡ ὀκτὰ " " "	4 1/2
Λινόσπρος " " "	1 3/4
Κουκκία ξ. " " "	45/40—50/40
Σταρ. μαῦρ " " "	2 1/4
ὁ βρετταῖ " " "	2 1/4
Γεωμύλα " " "	25—35
Κρόμυα " " "	20
Ἑλαία ἡ λίτρη γρ.	23—24
Βάμβαξ " " "	18—20
Μαλλία " " "	25—26
Ὀῖνοι τὸ γεμᾶρι " " "	120—200
Κουμανδάρια " " "	250—300
Ρακή σούμα 20 β. δ. κ. " " "	1 1/4
Κουκούλια " " "	22

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὁρούα δι' Ἀγ. γλῆς ὁ σάκος γρ. 210

Σάκχαρον " " " 280

ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ»

ΕΜΡΑΙΜ—Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ Σίας